सर्गः ४ मत्तेभरदनोत्कीर्णव्यक्तविक्रमलक्षणं । त्रिकूट मेव तत्रोच्चैर्जयस्तम्भं चकार सः ॥ ५९ ॥ पारसीकां स्ततोजेतुं प्रतस्थे स्थलवर्त्मना । इन्द्रियाख्यानिव रिपूंस्तत्त्वज्ञानेन संयमी ॥ ६० ॥ यवनीमुखपद्मानां सेहे मधुमदं न सः । बालातप मिवाज्ञानामकाल जलदोदयः ॥ ६१ ॥ संग्रामस्तुमुलस्तस्य पाश्चात्यै रश्वसाधनैः । शार्ङ्गकूजित विज्ञेयप्रतियोधे रजस्य भूत् ॥ ६२ ॥

मत्तेति । स रघुः त्रिकूटनामानं पर्व्वतमेव तत्रोच्चैर्जय स्तम्भं चकार किं० त्रिकूटं मत्तानां हस्तिनां दन्तैरुत्कीर्णं मुल्लि खितं स्पष्टं विक्रमस्य चिह्नं यस्मिन्स तं ॥ ५९ ॥ पारसीका निति । तदनन्तरं रघुः पारसीनामदेशस्तत्र भवान् नृपान् स्थलरूपेण मार्गेण जेतुं प्रतस्थे चचाल यथा योगी तत्त्वस्य ज्ञानेन इन्द्रियनाम्नः शत्रून् जेतुं चलति ॥ ६० ॥ यवनीति । स रघुः यवनस्त्रीणां मुखपद्मानां मधु मदं न सेहे यथा अकाले प्रावृट् व्यतिरिक्तकालेजलदोदयः अजसम्बन्धिनं बालातपं न सहते ॥ ६१ ॥ संग्रामेति । तस्य रघोः पाश्चात्यैः सह रजसि संग्रामः युद्धं अभूत् किं० भूतैः पाश्चात्यैः अश्वाएव साधनानि येषां ते तैः किं० युद्धं तुमुलं भयङ्करं किं० रजसि शार्ङ्गकूजितेन धनुष्टङ्कारेण ज्ञातव्याः प्रतियोधायत्र तत् तस्मिन् ॥ ६२ ॥